

[Landbrugsministeren]

haft de ønskede virkninger. Andre forhold har haft nok så stor indflydelse på strukturudviklingen. Der har imidlertid ikke været ubetinget tilfredshed med loven, og kravet om revision har lydt med stedse stigende styrke fra flere sider. Landbrugskrisen i begyndelsen af 1980'erne er kun en del af forklaringen herpå.

Det har ikke været muligt at fastholde 1978-lovens strukturpolitiske sigte. Udviklingen, der i en periode har været karakteriseret af økonomiske vanskeligheder og faldende ejendomspriser, medførte, at lovens dispensationsmuligheder måtte udnyttes i større omfang end forudset, og omfanget af dispensationer er ikke mindsket i de senere år, hvor op mod halvdelen af alle erhvervelser af en landbrugsejendom hviler på en dispensationssag.

Disse forhold resulterede i første omgang i de midlertidige lempelser af landbrugsloven, der blev indført i 1983. Dernæst kom ændringen i december 1985, hvor de midlertidige lempelser vedrørende uddannelse og væsentligste erhverv videreførtes for en kort periode, og hvor nedlægningsgrænsen sænkedes og adgangen til erhvervelse af ejendom nr. 2 næsten bortfaldt.

På baggrund af den udbredte kritik af landbrugsloven anmodedes den i 1984 nedsatte landbokommission om i første omgang særligt at overveje behovet for en revision af landbrugsloven. Kommissionen afgav delbetænkning i maj 1985. Nærværende lovforslag bygger dels på kommissionens betænkning, dels på erfaringer med landbrugslovens administration og dels på de forhandlinger, der har været ført om lovens revision til en række sider, ikke mindst med landbo- og husmandsforeningerne.

Lovforslaget tilsigter at bringe lovens bestemmelser i bedre overensstemmelse med udviklingen. Selv om udviklingen af et konkurrencedygtigt landbrug fortsat må tillægges væsentlig betydning, kan det ikke længere anses for tilstrækkeligt alene at have heltidsfamiliebruget for øje. Landbrugsloven må fremtidig medvirke til bevarelsen af befolkningsgrundlaget i landdistrikterne. Samtidig indebærer den stigende erkendelse af jordbrugerhvervenes påvirkning og afhængighed af det omgivende miljø, at landbrugslovens traditionelle produktionsøkonomiske sigte må suppleres med hensynet til varetagelsen

af de miljømæssige forhold omkring den jordbrugsmæssige arealudnyttelse.

Indarbejdelsen af hensynet til det omgivende miljø i lovens formålsbestemmelser vil indebære, at hensynet til miljøet må tillægges vægt ved lovens administration, eksempelvis ved udarbejdelsen af vejledende retningslinier vedrørende forsvarlig landbrugsmæssig drift.

Som et andet udslag af den større lydhørhed over for miljøinteresserne kan nævnes, at det foreslås, at skovbrug inden for visse grænser betragtes som jordbrugsvirksomhed. Samtidig foreslås de gældende tilplantningsregler lempet noget. Herved skabes mulighed for på den enkelte bedrift at gennemføre tilplantninger i noget videre omfang end hidtil. Der er her tale om en udvikling, som man har til hensigt at følge nøje, og der lægges i lovforslaget op til at samarbejde med amtsrådene, der jo har ansvaret for regionplanlægningen.

I strukturpolitisk henseende bygger forslaget på en flerstrengt målsætning. Målsætningen om opretholdelse og udvikling af en kerne af produktionsbedrifter som grundlag for en egentlig deltids- eller heltidsbeskæftigelse ved jordbrug søges fastholdt, samtidig med at andre befolkningsgrupper gives adgang til at udnytte de mindre landbrugsejendommers boliger og jordtilliggende til boligformål og bibeskæftigelse ved jordbrug. Herigennem skabes mulighed for at fastholde et nødvendigt befolkningsgrundlag i landdistrikterne.

På denne baggrund foreslås regler, der i højere grad end hidtil lægger op til bevarelsen af en bred variation af jordbrugsbedrifter.

Det foreslås derfor at videreføre reglerne således, at nedlægning af landbrug kun kan ske inden for de i december 1985 vedtagne grænser. Samtidig foreslås det at ændre reglerne således, at nedlægning af landbrug gennem kravet om udstykning til bunds kan undgås.

Ved siden af denne ændring i holdningen til de mindre brug foreslås arealgrænsen ved sammenlægning forhøjet, således at den struktur-mæssige bevægelsesfrihed for ejere af landbrugsejendomme kan forøges. I forbindelse med denne forhøjelse foreslås indført en vis fortrinsret til suppleringsjord for min-